

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az ítéltábla dr. Ádám János ügyvéd által képviselt **felperesnek** dr. Máté Ildikó ügyvéd által képviselt **alperes** ellen **intéző bizottsági határozat megsemmisítése** iránt indított perében, a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. május 5. napján kelt P.20.621/2009/27. számú ítéletével szemben, a felperes által 28. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét megváltoztatja, az alperes intézőbizottságának a felperest a tagnévsorból törölő, 2009. május 28. napján kelt 1/2009.05.28. számú határozatát megsemmisíti.

A felperest perköltség megfizetésére kötelező rendelkezést mellőzi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 195.200.- (Egyszázkilencvenötezer-kettőszáz) forint első- és másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

A megyei bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 150.000.-Ft perköltséget.

Határozata indokolásában megállapította, hogy a felperes az alperesi vadásztársaság tagja volt. Az alapszabály 8. § (2) bekezdés c.) pontja szerint a tag köteles a tagdíjat esedékességgkor megfizetni. Amennyiben kötelezettségének az írásbeli felszólításban kitűzött póthatáridőben sem tesz eleget, úgy az intézőbizottság törli a tagot a nyilvántartásból.

A második negyedéves tagdíj befizetési határideje az alperes taggyűlésének döntése szerint 2009. április 30. napja volt, ennek a felperes határidőben nem tett eleget. Az intézőbizottság május 7-re hívott össze ülést, ezen a felperes is megjelent. Határozatképtelenség miatt

azonban az ülésre nem került sor, azonban az egyesület gazdasági vezetője az írásbeli fizetési felszólítást a felperes részére személyesen átadta. A felszólítás szerint a fizetési kötelezettséget a kézhezvételtől számított 8 napon belül rendezni kell. Ezt követően az alperes írásban is megküldte a felszólítást a felperesnek, a küldeményt a tértivevény tanúsága szerint 2009. április 11-én átvették, de nem a felperes és nem is a hozzátartozója.

A felperes a fizetési kötelezettségét 2009. május 20-án teljesítette. Az alperes 2009. május 28-án intézőbizottsági ülést tartott, ekkor törölték a felperest a tagok sorából. A törlésről szóló határozatot postai úton is megküldték a felperesnek, azonban átvevőként ennek tértivevényén sem a felperes hozzátartozójának aláírása található.

Ítélete jogi indokolásában az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az alapszabály egyértelmű rendelkezése szerint az intézőbizottságnak írásban kell felszólítania a tagot a fizetési kötelezettség teljesítésére. Olyan kötelezettség azonban nincs, amely a postai kézbesítést előírná. A bíróság "A" és "B" tanúk vallomása alapján megállapította, hogy a szóbeli egyeztetésen 2009. május 7-én az írásbeli felszólítást a felperesnek átadták. Ebből pedig az következik, hogy a 8 napos határidő 2009. május 15-én lejárt. A személyes kézbesítés az irányadó az átvételt tekintve, már csak azért is, mert a postai úton való kézbesítés nem volt szabályos. A postai küldemény felperes általi átvételének időpontja bizonytalan. Mindezek miatt az intézőbizottság döntése az alapszabály 2. § c.) pontján alapul, hisz a póthatáridőt a felperes elmulasztotta.

A felperes fellebbezésében kérte, hogy az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet változtassa meg, keresetének adjon helyt.

Álláspontja szerint téves a bíróságnak az a megállapítása, hogy 2009. május 7-én az írásbeli felszólítást a felperesnek átadták. Utalt az alapszabály 27. § (2) bekezdés e.) pontjára, amely a felszólítások kiküldéséről rendelkezik, ez a megfogalmazás pedig postai kézbesítésre utal. Kiemelte azt is, hogy a sikertelenül összehívott intézőbizottsági ülést megelőzően az intézőbizottság semmiféle felszólítást nem adott és nem is adhatott át. Amennyiben ilyenre sor került volna, akkor sem ennek átvételével kezdődött volna a fizetési határidő, ugyanis az innét számított 8. napon, május 15-én megkapta a postai úton elküldött felszólítást, amely a kézhezvételtől számított 8 napot biztosít a kötelezettség teljesítésére. A postai küldeményben szabott határidő újabb póthatáridőnek felel meg, ezen belül pedig eleget tett a kötelezettségének.

A kézbesítés tértivevény szerinti időpontja a szakértői bizonyítás eredményeképpen megdőlt, ezek után az alperesnek kellett volna bizonyítania, hogy a felperes milyen más időpontban vette át a fizetési felszólítást. E tekintetben azonban bizonyítékot nem szolgáltatott és az eljárás során sem merült fel adat arra, hogy a felperes által megjelölt május 15-höz képest eltérő időpontban került sor a küldemény átvételére.

Kitért arra is, hogy a tagsági jogviszony törléséről rendelkező intézőbizottsági ülés megfelelő összehívása sem került bizonyításra.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte. Utalt a keresetlevélben tett azon felperesi nyilatkozatra, hogy a felhívást május 7-én vette kézhez. Vitatta, hogy az ténylegesen elírás lett volna. Ugyancsak a keresetlevélben foglaltakra

hivatkozással emelte ki, hogy a felperes maga ismerte el a kötelezettségének egynapos késedelemmel való teljesítését. Ebből pedig arra lehet következtetni, hogy 2009. május 11-én mégiscsak átvette a levelet. Csupán az első tárgyaláson hivatkozott arra először, hogy a küldeményt nem vette át személyesen, illetőleg nem a férje írta alá a térítvényt. Két tanú is megerősítette a felszólítás 2007. május 7-i átvételét, a május 15-i időpont csak a felperes előadása, ami bizonyítékként nem vehető figyelembe.

A felperes fellebbezése érdemben az alábbiak szerint alapos.

Az elsőfokú bíróság a jogvita eldöntéséhez szükséges bizonyítást lefolytatta, a peradatok okszerű mérlegelésével helyes tényállást állapított meg, de abból részben helytelen jogi következtetésre jutott.

A fellebbezésben foglaltakkal szemben helyes az az ítéleti megállapítás, hogy a felperes 2009. május 7-én személyesen átvette a fizetési felszólítást. Ezt a tanúk vallomásának értékelése útján a felperes tagadásával szemben ítéleti bizonyossággal meg lehetett állapítani.

Téves az a felperesi álláspont, hogy az alapszabály kizárólag a postai úton kézbesített fizetési felszólítás teljesítésének elmulasztása esetén teszi lehetővé a tag nyilvántartásból való törlését. Az alapszabály 8. § (2) bekezdés d.) pontja ugyanis csupán írásbeli felszólítást ír elő, a 27. § (2) bekezdés e.) pontjának rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy az írásbeli felszólítás kézbesítésére csak postai úton kerülhet sor.

A perbeli esetben azonban a 2009. május 7-én átvett felszólításban meghatározott határidő lejártáig, május 15-ig a felperes újabb, immár postán kézbesített fizetési felszólítást kapott. Az alperes 27. számú jegyzőkönyvben foglalt elismerő nyilatkozatára figyelemmel helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy ezt a küldeményt nem a felperes, illetve a hozzátartozója vette át, az átvételt igazoló térítvény valóságtartalma tehát megdőlt. A felperes ezt a felszólítást nyilvánvalóan a feltüntetett május 11-i dátumhoz képest csak később vette kézhez, és a tényleges kézhezvételtől számított 8 napos határidőn belül befizette a tagdíjhátralékot.

Tévedett a megyei bíróság, amikor ennek, tehát a postai úton megküldött felszólítás átvételének, majd teljesítésének nem tulajdonított - a kézbesítés szabályszerűtlensége miatt - jelentőséget. E tekintetben az ítélet tábla osztotta a felperes azon fellebbezési álláspontját, hogy a felszólítás személyes átvétele folytán megnyílt 8 napos határidőn belül kézbesített újabb fizetési felszólítás által szabott határidő újabb póthatáridőnek minősül, a felperes pedig az abban foglalt határidőben, május 20-án a fizetési kötelezettségének nem vitatottan eleget tett.

Az alperes intézőbizottságának támadott határozata tehát az alapszabály 8. § (2) bekezdés c.) pontjának megsértésével rendelkezett május 28-án a felperes tagnévsorból való törléséről.

A fentiekén túl azonban törvénysértő a határozat amiatt is, hogy a tagnyilvántartásból való törlésről már a kötelezettségek teljesítését követően határozott az intézőbizottság. A mulasztás esetére rendelt jogkövetkezmények levonásának a kötelezettség teljesítését követően ugyanis már nincs helye.

A fentebb kifejtettekre tekintettel az ítéltábla a Pp.253. § (2) bekezdés alapján a megyei bíróság ítéletét megváltoztatta, a felperes keresetének helyt adott, és ennek megfelelően rendelkezett az 1989. évi II. törvény 10. § (1) bekezdése alapján támadott határozat 16. § (2) bekezdés a.) pontja szerinti megsemmisítéséről.

Az eredményes fellebbezésre figyelemmel a felperest az alperes javára perköltség megfizetésére kötelező ítéleti rendelkezést az ítéltábla mellőzte, és a Pp.78. § (1) bekezdése alapján az alperest kötelezte a felperes javára a felmerült első- és másodfokú perköltség megfizetésére. Ennek összege a felperes által előlegezett 88.200.-Ft szakértői díjból, az összesen 42.000.-Ft lerótt kereseti és fellebbezési illetékből, továbbá a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint megállapított - az áfát is magában foglaló - 50.000.-Ft elsőfokú és 15.000.-Ft másodfokú ügyvédi munkadíjból áll.

Győr, 2011. június 6. napján

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

Dr. Havasiné dr. Orbán Mária sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó: